

get som helst Skridt, der forhindrede at nedsætte Kommission eller høre Folkekirken, hvor det maatte være muligt. Den, der paastaar noget andet, maa ikke kende Forhandlingerne eller ogsaa af andre Grunde have Interesse i at fremstille Sagen anderledes.

Saa nævnede det ærede Medlem en Ting, som synes mig klart at bevise, med hvilken Grundighed han sætter sig ind i de Sager, som forhandles her i Tinget. Han nævnede, at hvis Landstinget vedtog dette Lovforslag, vare vi afskaarne fra at sige noget som helst om, hvorvidt vi vilde have de andre Lovforslag, Landstinget kunde vedtage dette Lovforslag og Lovforslaget om Menighedsraad, og saa stod vi der. Ved det ærede Medlem da ikke, at Lovforslaget om Menighedsraad skal her ned, inden det bliver til Lov? Ved det ærede Medlem, som sidder her i Rigsdagen, da ikke, at Lovforslaget om Menighedsraad i Aar er forelagt først i Landstinget, og at det ikke kan blive Lov, inden det kommer her til Folketinget? Eller er det ærede Medlem saa uvidende, at han tror, at Lovforslag kunne vedtages i det ene Ting og derefter ophøjes til Lov? Det er en ganske underlig Paastand, det ærede Medlem der fremsætter.

Dernæst vilde det ærede Medlem paastaa, at jeg skulde have sagt, at netop den Ordning, jeg her foreslaar, ønsker jeg, fordi derved bliver Kirken bedre i Stand til at være Modstander af Socialdemokratiet. Det har jeg slet ikke sagt. Det ærede Medlem henviser jeg blot til at læse i Rigsdagstidenden, saa vil han se, at jeg ikke har sagt noget saadant. Jeg mener ikke, at Folkekirken har den Opgave at være Modstander af politiske Partier. Det er ikke nogen folkekirkelig Opgave. Det, jeg har sagt, er noget ganske andet, nemlig det, at naar Folkekirken organiseres saaledes, at der bliver et demokratisk Element i Styrelsen, vil Folkekirken bedre kunne modstaa de opløsende Angreb, som det ærede Medlem er med til at gøre. Det ærede Medlem ønsker Folkekirken ophevet, han ønsker Frimenigheder eller maaske slet ingen Ting i Stedet for Folkekirken. Han ønsker de folkekirkelige Midler anvendte paa anden Maade end nu. Jeg mener, at naar han har et saadant Program, maa han hurtigst muligt stille Forslag om Ændringer i Grundloven. Jeg tror, at naar Folkekirken organiseres i den Retning, som jeg her har anvist ved at fremsætte de kirkelige Lovforslag, vil Folkekirken være bedre i Stand end nu til at

modstaa saadanne opløsende Angreb. Men aldrig har jeg sagt, at Folkekirken skulde være Modstander af politiske Partier, det er ikke nogen folkekirkelig Opgave. Det ærede Medlem taler jo mod, hvad man plejer at kalde Vejrmøller. Han taler derfor ogsaa imod en folkekirkelig Forfatning, som han siger, Gejstligheden vil have. Det ligger jo slet ikke for. Jeg ved i Virkeligheden ikke, hvilken folkekirkelig Forfatning Gejstligheden vil have, og det ligger jo heller ikke for her. Her er Spørqsmaalet alene, om man vil vedtage Forslag om Nedsættelse af en Kommission og samtidig dermed arbejde for Gennemførelsen af de kirkelige Lovforslag, som jeg har forelagt for Rigsdagen.

Bjerre: Jeg stemmer med Glæde for dette Lovforslag og haaber, at det maa faa en lykkelig og heldig Skæbne. Jeg haaber, at det andet Ting vil tage alt muligt Hensyn til de Ønsker og de Krav, der her ere komne fra Ministeren og Folketinget. Jeg haaber, at det ikke i Fremtiden skulde kunne siges, at den danske Rigsdag kun kan blive enig om materielle Love, Skattelove og andre, men at det ogsaa maa siges, at den kan blive enig om Love, som række videre, og som have aandelig Betydning. Jeg har hævdet en Gang under Kirkelovens Behandling, at jeg sætter de kirkelige Loves Fremkomst og Vedtagelse og den Bevægelse, som de have vakt, saa højt, at de i og for sig ville overstige Værdien af samtlige Skattelove og andre lignende Love. Deraf ville de forstaa, at jeg med Glæde ønsker, at der kunde komme noget ud af dem. Jeg haaber ogsaa, at det andet Ting skulde kunne tage Lære af, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) her ivrer saa stærkt imod denne Sag. Thi naar han gør det, saa har det sine Grunde, og saa er der netop Trang til at lovgive paa dette Omraade. For øvrigt skal jeg ikke henvende mig videre til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds. Jeg vil blot sige, at han har Lov til her i Tinget at have, hvilke Anskuelse han har Lyst til at have, og udtale disse Anskuelse. Vi have jo Trosfrihed her i Landet. Men naar han taler paa den Maade, som han taler, kalder jeg det ganske uægte. Han er staaet op her i Salen og har angrebet Kristendommen og har endvidere sagt, at den er en Hemske paa al Udvikling og en kulturfjendtlig Magt. Dette har det ærede Medlem Lov til at sige, men naar man har saadanne Anskuelse, skal man ikke